



גליון היכל הקודש

מוצאי יו"כ ר"ת	הדלקת הנרות	אלעד
7:50	6:11	
7:50	6:02	בית שמש
7:51	6:19	בני ברק
7:48	6:09	טבריה
7:49	5:57	יבנאל
7:50	5:58	ירושלים
7:50	6:09	מודיעין עילית
7:48	6:08	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

יום כיפור, שעת תשפ"ז לפ"ק

שעה 16, גליון 1 (766)

שיעורים כסדרן: נ"ך: שמואל-ב י"ט | בבלי: בכורות ג' | ירושלמי: -- | תוספתא: עדיות ג' | רמב"ם: אישות כ"ה

מוהרא"ש מספר

הבה נחזור בתשובה

חז"ל אומרים (יומא פה:): מה הכונה בעל תשובה?
שמצדדו לו לעשות עברה פעם ופעמים, והוא
נמנע מלעשות אותה. כאשר מצדדו לו אותה
אישה, באותו הזמן, באותו המקום, והוא נמנע
מלעשות את העברה, זהו בעל תשובה אמת.
זהו חיזוק גדול לאדם הרוצה לחזור בתשובה, כי
כאשר אדם מחליט שכבר מספיק היה עם
המעשים הרעים והוא רוצה לקחת את עצמו
ביד, להיות מהיום טוב וישר ולחזור להשם, אז
עיקר הבעיה שלו היא שהוא לא יודע איך לעשות
זאת, ואם הוא לא עושה זאת בדרך הנכונה, אז
זה יחזיק רק לתקופה קצרה ואחר כך הכל יתפוגג.

<<<<

מילה של התחזקות

אנשים טועים, חושבים שיום הכפורים
הוא יום מפחיד, יום שצריך להיות שבור,
יום שבו עצבניים. אבל באמת יום הכפורים
הוא היום הכי שמח של השנה, ביום הזה
הקדוש ברוך הוא סולח על כל העברות
ואנחנו נהיים לגמרי נקים.
אך צריך לזכר שעל הכל עוזרת תשובה,
חוץ מאם פוגעים בחבר, כמו שאמרו
חכמינו זכרונם לברכה (יומא פה:): "עברות
שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר,
עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים
מכפר עד שירצה את חברו"; אם אדם
מכאיב לאחר הוא צריך לבקש ממנו
מחילה, על אחת כמה וכמה אם חייבים בסוף
לאחר, שצריך לשלם לו, או להסתדר אתו,
ולבקש ממנו שיחכה מעט עד שיוכל
לשלם לו.
(עצתו אמונה ברכה תשע"ח)

ווארט על הפרשה

פי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני ה' תטהרו.
מגיע היום הגדול יום הכפורים, היום הקדוש בשנה, כל עם ישראל מתענים,
מתפללים וחוזרים בתשובה ומבקשים מהשם שיחתמונו לשנה טובה.
יום הכפורים הוא גם עת רצון גדולה מאד בשמים – לפעל בו כל משאלות
לבנו לטובה, כי ביום הכפורים כל השמים פתוחים, ונשמות ישראל עולות
ומתקדשות בקדושתם של מלאכים, ויש להם כח לפעל כל משאלות לבם לטובה
ברוחניות ובגשמיות, ואין השטן יכול לקטרג עליהם כלל, וכמו שאמרו חכמינו
הקדושים (מדרש תהלים מזמור כז) 'השטן' בגימטריא שס"ד, כי שס"ד זמים בשנה
יש כח לשטן לקטרג, אבל ביום הכפורים – יום שס"ה, אין לו כח לקטרג, ולכן
מסגל אז מאד להרבות בכל מיני תפלות ובקשות להשם יתברך, ואין כח לשטן
לקטרג עליהם.

כל אחד כפי בחינתו יכול לפעל דברים גדולים ועליונים ביום הכפורים, אם רק
ינצל את ההזדמנות, לפעל את כל משאלות לבו לטובה
היות ורב בני אדם נחלשים מאד במשך היום מפני התענית, לכן כדאי לנצל
הזמן של הלילה, או הזמן של הבקר לפני התפלה, לסדר תפלות, בקשות, כסופין
ורצונות לפני הקדוש ברוך הוא, ולבקש מלפניו יתברך כל מה שלבו חפץ, כי
אז עדין יש לו כח, ובשאר זמני היום, כגון בשעת ההפסקות בין התפלות וכו'
– יכולים לחסוף כמה נקודות טובות של שעורי תורה, אפילו הקטנים ביותר, כל
אחד ואחד כפי כחו.

אחד מעקרי השמחה והיום טוב של יום הכפורים הוא מחמת שהוא יום שנתנו
בו לוחות שניות, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוף מסכת תענית): לא היו זמנים
טובים לישראל כחמשה עשר באב ו'כיום הכפורים', נמצא, שיום הכפורים
הוא מעין קבלת התורה של חג השבועות, ואף על פי שאין זמן וכלל ללמד
שעורים ביום הכפורים כמו בחג השבועות, אבל רבנו ז"ל כבר למד אותנו
'א'ביסעל איז אויף גוט' – "מעט גם כן טוב", ולכן כדאי ללמד אפילו מעט, וזה
יהיה נחשב לו כאלו למד הרבה, כי אצל הקדוש ברוך הוא העקר הוא הרצון.
יש בני אדם שחושבים, שצריכים להיות עצובים ושבורים ביום הכפורים, חס
ושלום, ומדמים אותו לתשעה באב, כי גם אז מתענים כל היום והולכים יחף,
אבל באמת, יום הכפורים הוא זמן שמחה הגדולה ביותר, וכמו שאמרו חכמינו
הקדושים לא היו "ימים טובים" לישראל כמו יום הכפורים, כי ביום הכפורים
מתודים על העוונות לפני הקדוש ברוך הוא, וכלם נעשים טהורים ונקיים
כבריה חדשה ממש, ולכן צריכים להתחזק מאד במדת השמחה ביום הכפורים.
העקר צריכים לבקש מהשם שהלב כבר יפתח להשם.

מה שנוהגים להכות על החזה כנגד הלב בשעת אמירת 'אשמנו' ו'על חטא' וכו',
הוא על דרך המקיש על הדלת הנעולה כדי שיפתחו לו, כמו כן דופקים על
החזה כנגד הלב, כדי שיפתח הלב, ויתעורר לעבודת השם יתברך, ויתן לדברי
תורה ודבורי אמונה שיכנסו בתוכו, כי דברי תורה ודבורי אמונה תמיד שוכנים
סביב הלב ועומדים עליו, וכמו שכתוב (דברים ו, ו): "והיו הדברים האלה וגו' על
לבבך", אבל לפעמים הלב סגור ואטום ואינו שומע מה שנעשה סביבו, אבל
כאשר נוקשים עליו פעם אחר פעם, אזי נפתח לרחבו, ונוצר מקום המאפשר
לכל דבורי האמונה ויראת שמים ששומע תמיד – שיכנסו בתוכו, וזוהי
להתעורר בתשובה באמת, וזה מרמז כמה שאומרים (בפיוט "וכל מאמינים" בראש
השנה ויום כפורים): "הפותח שער לדופקי בתשובה", שהקדוש ברוך הוא פותח את
שערי הלב, לכל אלו שדופקים עליו עם הרהורי תשובה, כי כאשר נפתחים
שערי הלב – זוכים לתשובה באמת. שנוזה לשנה טובה ומברכת בכל ענין
ברוחניות ובגשמיות.
(שיחות מוהרא"ש ליום הכיפורים)

ראש השנה מרומם ומלא הוד אצל רבינו ז"ל באומן

ראש השנה יפה ומרומם ביותר עבר על אנשי שלומינו באומן. קשה להעלות על הכתב את מלוא רושם החג בטורים הקצרים של הגליון, וננסה רק לתת דיווח קצרצר מן הימים הקדושים.

קרוב למאה אלף יהודים זכו לפרוץ את כל המניעות והקשיים, ולזכות להיות השנה אצל רבינו ז"ל באומן בראש השנה. מכל פינה ברחבי העולם הגיעו יהודים לנסוע אל רבינו ז"ל, כדי לקיים את בקשתו שיבואו אליו על ראש השנה, לפעול שנה מתוקה ומאירה, ולחזור הביתה עם נשמה טהורה ועם שקים מלאים בישועות ורפואות לכל השנה.

למרות שבשנים האחרונות נעשה קשה הרבה יותר להגיע באומן בראש השנה, בשל העובדה ששדות התעופה באוקראינה סגורים ויש לנסוע דרך המדינות השכנות – דבר ההופך את הנסיעות לקשות וארוכות הרבה יותר – אף על פי כן, הקיבוץ אצל רבינו ז"ל רק הולך וגדל מדי ראש השנה בשנה.

הקהל העצום התפזר ברחבי אומן כולה; אלפי דירות, אכסניות ובתי מלון התמלאו עד אפס מקום ביהודים במהלך הימים שלפני ראש השנה; מאות בתי כנסת ובתי מדרש ברחבי אומן היו מלאים ביהודים במשך ימי החג, שהתאספו יחד להתפלל ולבקש שנה טובה. אולם ליבם של אלפי היהודים היה נתון כולו למקום אחד – אל הציון הקדוש של רבינו ז"ל, אשר קיבל על עצמו להיות מליץ יושר עבור כל הבאים אליו בראש השנה, לפעול עבורם שנה טובה ומבורכת.

בנין היכל הקודש באומן

בנין היכל הקודש באומן, פינה שקטה המתרחקת מן הרחובות הראשיים והרועשים של אומן, התגלה בשנים האחרונות כמקום נוח ביותר עבור אנשי שלומינו במהלך החג. כל הצרכים מסופקים במקום: היכל בית המדרש הגדול, מקווה, חדר אוכל, והקומות העליונות ובהן חדרי שינה וכיוצא באלו מסביב. הכל מסודר במתכונת הטובה והיפה ביותר, הודות לאברכים החשובים המשקיעים כוחות עצומים במשך שבועות וחודשים ארוכים כל השנה לטובת כל אנשי שלומינו.

במיוחד עבור אלו המביאים עמם ילדים באומן – כפי שתמיד ראש הישיבה שליט"א אומר שיש להביא את הילדים לאומן, כדי שהילדים יגדלו וידעו שאת ראש השנה עושים אצל רבינו ז"ל באומן – הבניין מהווה ממש ישועה. זהו מקום קדוש וטהור, מוגנת מהרחוב, שבו הילדים יכולים להשתתף היטב בכל מהלך החג ולהיות שמורים מכל רע.

בשנים האחרונות הופעל בימי החול שבאומן גם "חיידר" נפלא לכל הילדים שהגיעו לאומן בבנין היכל הקודש. השנה לא היו ימי חול רבים לעשות בהם "חיידר" לילדים, ולכן פעל החיידר רק ערב ראש השנה. קרוב למאתיים ילדים השתתפו ב"חיידר", בהנהגת מלמדים חשובים. הילדים סעדו יחד, התפללו ולמדו, ובחצות היום הלכו הילדים עם המלמדים אל הציון הקדוש לאמירת תיקון הכללי יחד ולבקשת כל טוב.

במשך ימי החג ישבו הילדים בבית הכנסת יחד עם המלמדים, בראש המושבים סמוך לראש הישיבה שליט"א, והתפללו יפה מתוך חשק והתלהבות. בסיום החג זכו הילדים למתנות ערכיות על התנהגותם היפה במשך כל השנה באומן.

שאטל

גבאי "קמפיין השכירות" וחברת הנסיעות "נסיעה טרעוול" סיפקו גם השנה את השירות השימושי ביותר: אוטובוסים של שאטל שנעו הלך ושוב בין בנין היכל הקודש (השוכן במרחק הליכה של חצי שעה) לבין הציון הקדוש. השאטל פעל עשרים וארבע שעות ביממה בימי החול, כאשר מדי חמישה עשר דקות יצא אוטובוס משני המוקדים – הן מהציון הקדוש והן מבנין היכל הקודש. הדבר הקל מאוד על הציבור להגיע בקלות אל הציון הקדוש כדי להתפלל לשנה טובה.

סליחות זכור ברית

בערב ראש השנה לפנות בוקר, בשעה 4:15, התאסף כל הציבור בבית המדרש לומר יחד סליחות זכור ברית בהתעוררות רבה. לפני העמוד עבר

אדם חושב שבכדי לעשות תשובה הוא צריך לשנות את כל הסדר שלו, הוא צריך להפוך ממשפחתו, לעזב את עבודתו, לעזב את סדר היום שלו, ולשנות את כל סדרי חייו כפי שהיה עד עכשיו, ולהתישב בבית הכנסת רק ללמד ולהתפלל, ולעבוד את השם, ולנתק קשר עם כל דבר גשמי. אך זהו דבר מאוד לא מעשי, מאוד קשה לעשות זאת, וזה יכול מהר מאוד להתפוגג. על כן מלמדים אותנו חז"ל: "באותה אישה, באותו הזמן, באותו המקום", כלומר שאדם יכול להמשיך לחיות עם אשתו ועם משפחתו, הוא יכול להמשיך לחיות במקומו, והוא יכול להמשיך לנהל אותו סדר יום כמו עד עכשיו, ועם כל זאת אפשר גם כן לחזר בתשובה. ישאל האדם, אם הכל נשאר כמו עד עכשיו, אז מה עושים בכדי לחזר בתשובה? מה כן צריך לעשות בכדי להיות בעל תשובה אמיתי? את התשובה לכך אנו אומרים השבוע בהפסקה, רק דבר אחד צריך לעשות האדם בכדי לחזר בתשובה. הפסוק אומר לנו (הושע י"ד, ג): קחו עמכם דברים ושובו אל ה' – יהודי צריך לפתח את הפה שלו ולהתחיל לדבר להשם, וכך עושים תשובה.

יהודי אומר להשם: "השם, אני רוצה לעזב את כל מעשי הרעים ולחזר אליך", "השם, אני רוצה מהיום והלאה לעשות רק מצוות ולא לעשות עבירות", "השם תמחל לי על כל מה שלא עשיתי כראוי עד עכשיו, תעזר לי שמעכשיו כבר התנהג כראוי בדרך הישר". וכך הלאה כל אחד יכול להשיח את לבו להשם בשפה הפשוטה שלו, בדרך הפרטית שלו, עם הרגשות האישיים שלו. וכשיהודי יעשה זאת, בודאי השם ישמע לדבריו ויקרב אותו אליו, הוא בודאי יעשה תשובה ויהיה יהודי פשוט.

בהתחלה כאשר אדם מתחיל לדבר להקדוש ברוך הוא זה מגיע בקשי רב, הוא מרגיש שהוא מדבר לקיר, הוא מרגיש שאף אחד לא מקשיב לו, והוא לא רואה שמשנהו זו בכלל. אך זאת צריך לזכור שלא מתחילים להרגיש את השם ביום אחד, כאשר אדם עושה עבירות רחמנא לצלן מחו ולבו נאטמים והוא לא מרגיש את השם, יכול להראות לו כאלו השם מתחבא אי שם הרחק בשמים, ושהשם בכלל לא מקשיב למה שהוא מדבר אליו.

אך כאשר אדם מתחזק ולא מסתכל על זה, הוא מתאמץ לדבר בכל יום להקדוש ברוך הוא, אפילו רק כמה מלים, בודאי שבסוף הוא יתפזר ליהודי פשוט, והוא ירגיש בזה את כל הטעמים. זה לא נהיה בין לילה, זה לוקח זמן, אבל הפסוק אומר (תהלים ל"ד, ט) טעמו וראו כי טוב ה', תנסו זאת ותראו שהשם טוב, ושמאדם נעים לחיות עם השם יתברך.

(שיחות מוהר"א ש ערך תשובה)

ספר המדות תשובה

סה. משעה שאדם חושב לעשות תשובה, אזי מקבלין תפלתו, אף על פי שלא עשה עדיין.

גבאי הקהילה החשוב מו"ה אברהם הערש וועבערמאן הי"ו, וכל הקהל התפלל יחד לשנה טובה ומבורכת.

מיד לאחר הסליחות התפללו שחרית כותיקין. לאחר התפילה ותיקון הכללי השתרכו תורים ארוכים לעבור לפני ראש הישיבה שליט"א למעמד "פדיון נפש". ראש הישיבה שליט"א העניק לכל אחד תשומת לב אישית וברכה, "להיכתב בכתבה וחתומה טובה".

התעוררות ליד הציון

ההתעוררות המתרחשת ליד הציון הקדוש אינה ניתנת לתיאור עבור מי שלא נכח במקום. עשרים וארבע שעות ביממה מוקף הציון הקדוש ביהודים הפוקדים את המקום המקודש שממנו נענות אלפי תפילות. אדם מוגיע לשם ומרגיש כאילו נכנס לעולם אחר; לא רואים אף אחד ולא שומעים את אף אחד בציון של רבינו ז"ל רואים רק את השם יתברך. ליד ציון רבינו ז"ל הלב נפתח, בוכים לפני השם יתברך, פועלים ישועות ויוצאים בהרגשת קלילות וביטחון שהתפילות התקבלו לפני בורא עולם. ראש הישיבה שליט"א כתב לקראת ראש השנה כי בכל יום שבו נמצאים באומן יש לפקוד את הציון לפחות פעם אחת. אנשי שלומינו אכן ניצלו את ימי ראש השנה וסביבותיהם ופקדו את הציון מדי יום – חלקם פעם אחת וחלקם פעמים רבות, איש איש לפי יכולתו – כדי לבקש כל טוב. במשך יומיים של ראש השנה נהג רוב הציבור להגיע לפנות בוקר אל הציון, בעת שהוא פנוי יותר, כשהלב פתוח והראש צלול מתוך יישוב הדעת, ולאחר מכן שבו לתפילה בבית המדרש.

ראש השנה אצל רבינו ז"ל

עם זמן כניסת החג התכנס הציבור לתפילת מנחה. הדיין החשוב שליט"א עבר לפני התיבה לתפילת המנחה האחרונה של השנה, שנאמרה בהתעוררות רבה. את תפילת ערבית התפלל מו"ה אברהם הערש וועבערמאן הי"ו, אשר גם שורר את הפיוט "אחות קטנה" בניגון הספרדי, כפי שהיה נהוג לשורר אצל מוהרא"ש. לאחר ערבית עבר הציבור לאחל "לשנה טובה" אצל ראש הישיבה, שברך כל אחד ואחד בסבר פנים יפות. לאחר סעודה נעימה, מיהר הציבור ללכת לישון, כדי להספיק לקום לפני העלות השחר מבלי להחמיץ את המזל, לטבול במקווה וללכת לציון. בשעה שמונה בדיוק החלה התפילה. לפסוקי דזמרה עבר ביום הראשון מו"ה שלמה רוטה שליט"א, וביום השני מו"ה אלחנן חיים רוטה שליט"א. ראש הישיבה שליט"א התפלל שחרית ומוסף, שהיו מרוממים במיוחד. מקהלת הישיבה הנודעת, יחד עם הילדים, השתתפו בשירה נפלאה במהלך התפילות. בבית הכנסת שררה התעוררות עצומה, מאות יהודים התאמצו להגיע לבניין היכל הקודש כדי להשתתף בתפילות המלאות חיות שפתחו את לבבות המתפללים ויישאו בזיכרונם לאורך זמן רב.

למרות שלא תקעו בשופר ביום ראשון של ראש השנה שחל להיות בשבת קודש, נשא ראש הישיבה שליט"א "דרשת תקיעת שופר" כמנהג הצדיקים. ראש הישיבה פתח בדברי הווה הנאמרים טרם התקיעות, לפיהם כאשר תוקעים בשופר למטה, תוקעים בו גם למעלה בשמים. וכאשר בשבת אין תוקעים למטה, התקיעות נעשית ממילא למעלה – ואם היא נעשית למעלה, הרי היא בדרך הנעלה ביותר שיכולה להיות, והיא ממתיקה את כל הדינים. ראש הישיבה ציין את מאמר חז"ל שעקרונות רבות נפקדו בראש השנה, ולכן עת רצון היא לבקש כעת על פרי בטן – בין מי שמצפה לילדים ובין מי שיוודע מקרוב, חבר או יהודי אחר הממתין לישועה. כמו כן, יוסף הצדיק יצא מן בית האסורים בראש השנה, ולכן ניתן להתפלל על יהודים ה"יושבים חושך וצלמות" שיוצאו מצרותיהם. ישנם גם בני אדם הכבולים בבית האסורים של יצר הרע ואינם מסוגלים להשתחרר מהרגלים רעים, או בלשון אמריקה – "מכורים", ובאידיש – יש להם ניסיון גדול בכך; זוהי העת להתפלל ולהיגאל מבית סוהר זה. אף העומדים לפני שידוך זהו הזמן לבקש עליו. ראש הישיבה סיים בדבריו של מוהרא"ש שנהג לומר לקראת תקיעת שופר, כי מי שיש לו טינה על חברו ייצא החוצה וידאג להתפייס, למחול ולאהוב איש את רעהו.

בסעודה ברכו את ברכת המזון לאחר הדגים, פיצלו את הסעודה כדי לקיים סעודה שלישית, וראש הישיבה שליט"א נכנס לבית המדרש לשאת דרשה.

סיפורי מעשיות

ראש הישיבה שליט"א ציין כי כמנהג אנשי שלומינו ללמוד "סיפורי מעשיות" בשבת בבוקר, ומשום שעתה ממילא נדרש להפסיק בין שתי הסעודות, ילמדו כעת סיפורי מעשיות. ראש הישיבה רגיל לדבר בשבת בבוקר במסגרת זו על עניין שלום בית, ומאחר שאנשי ארץ ישראל ומקומות אחרים אינם יכולים להשתתף בכך בשגרה, יימסר כעת שיעור קצר בשלום בית. ראש הישיבה פתח בשורתו הראשונה של ספר סיפורי מעשיות: "בדרך סיפרתי מעשה, שמי ששמע אותו היה לו הרהור תשובה". ראש הישיבה הסביר כי בדרכים לאומן לומדים הציבור סבלנות רבה: ממתנים בשדות התעופה, ברכבות, ברכבים, בגבולות ובמחסומים, ואי אפשר למהר לשום מקום אלא להמתין בסבלנות ולהתפלל לה'. כך הוא החיים עצמו – דרך ארוכה שבה נולדים, גדלים, עוברים את ימי הילדות והבחרות, והדרך היחידה לעבור אותה היא בתפילה ובסבלנות מרובה.

כך הדבר גם בשלום בית, שאין לזכות לו כי אם בתפילה ובסבלנות. העיקר והסוד טמונים בפה: לדבר בנחת בבית, לומר מילים טובות, לשבח, לפאר ולרומם את בן או בת הזוג, וליצור הרגשה טובה מבלי להיכנס לוויכוחים ולטענות. כל זאת דורש סבלנות רבה; הדבר עשוי לקחת זמן, אך מי שמחזיק מעמד זוכה שהשכינה שורה במעונו, והבית נעשה כגן עדן שבו נעים לשהות בכל רגע. זוהי עבודת ה' האמיתית שחפץ בה השם יתברך – לחיות בבית באהבה, באחוה, בשלום וברעות.

ראש הישיבה סיפר מעשיות ששמע מגוף ראשון השנה מאברכים שהשקיעו ממון רב בעסקים שלא צלחו והם הפסידו את כספם. ראש הישיבה הדגיש: אם בענייני ממון מבינים אנשים שכדאי להשקיע ולהמתין שנים ארוכות כדי לראות פירות, על אחת כמה וכמה בשלום בית – שסיכויי הצלחתו גבוהים לאין שיעור – יש להשקיע סבלנות, דיבורים נעימים ומילים טובות, וברבות הימים יראו מכך רווחים עצומים ואמיתיים.

עוד הביא ראש הישיבה בשם צדיקים, שמה שאוכלים חמין (טשולנט) כשחל יום א' דראש השנה בשבת, מתקנים בו את אותם התיקונים שמקבילים לתקיעת שופר. ראש הישיבה הסביר זאת בכך שהאכילה בשבת נובעת מצוואת חכמים קדמונים להוציא מלב הצדוקים אותם "חכמים בעיניהם" שחשבו שהם יודעים טוב יותר ואסרו אכילת חם בשבת. זה היה הניסיון אז, וכך גם הניסיונות כיום: מי ששכלו בראשו ומציית להוראות הצדיקים והרבנים – בפרט בענייני הטכנולוגיה, שלא להכניס לבית סמארטפון, טאבלט וכדומה – יזכה לחיים טובים, ואילו ה"חכם בעיניו" יכול לסבול מרה מזה. הציות לחכמים מתקן הכל, בדיוק כמו תקיעת שופר.

ליל האמצעי

בליל האמצעי נשא ראש הישיבה שליט"א דרשה בין מנחה לערבית, ופתח בכך שכך היה מנהגו של רבינו ז"ל – שכן רוב התורות הארוכות והעמוקות בליקוטי מוהר"ן נאמרו בדרשות בליל האמצעי של ראש השנה, וכך נהג גם רבי נתן וכך גם ראו אצל מוהרא"ש.

ראש הישיבה עמד על הקשיים והמניעות שעובר כל אחד עד שהוא זוכה להגיע לרבינו ז"ל בראש השנה, אך הדגיש שכל הטרחה כדאית, כפי שהתבטא רביצן בראש השנה האחרונה שלו באומן: "מה אומר לכם? אין גדול מזה". אין דבר גדול יותר מאשר להיות אצל רבינו ז"ל בראש השנה. ראש הישיבה חזק את המתמודדים בקשיי פרנסה, והזכיר שרבינו הבטיח לדאוג להוצאות הבאים אליו, ועל אלו הזקוקים להתפייס אמר רבי נתן: "הודו לה' כי טוב, שלאחר ראש השנה בא יום כיפור וכולם מתפייסים".

עניינו העיקרי של רבינו הוא "התחזקות" – להתחזק ולהמשיך קדימה גם כאשר הדברים אינם מתנהלים כשורה. ראש הישיבה סיפר על אדם בימי רבי נתן שהיה רגיל לצום משבת לשבת, אך פעם אחת כאשר עבר עליו קשיי נפילה נשבר לגמרי. החוכמה אינה להמשיך כשהכל הולך כשורה, אלא לדעת להרים את הראש ולהמשיך בעוז גם לאחר נפילה וכשהדרך קשה.

מכאן עבר ראש הישיבה לשיחה ארוכה על סדר "דרך הלימוד" של רבינו ז"ל. בדבר זה ניכר ביותר שרק באמצעות התחזקות אפשר להצליח ללמוד תורה מדי יום. אמנם לכל אחד יש סדר לימוד משלו – בחברותא או בשיעור – אך ישנם ימים כה רבים שבהם ממעטים בלימוד כגון ערב ראש השנה וראש השנה עצמו. מי שאוחז בסדר הלימוד של רבינו – שלימדנו שאפשר לומר את מילות התורה גם בלי להבין אותן, ואף אם אינו זוכר מה למד – יכול תמיד לשאת עמו ספרים חומש, משניות, גמרא, תהילים וכיוצא בזה ולחטוף עוד ועוד מתורתנו הקדושה בכל עת ובכל רגע ללא צורך בתנאים מיוחדים.

ראש הישיבה הרחיב גם על עניין ההתבודדות – לשוחח את הלב לפני ה', ובפרט לנצל את השעות באומן לבקש על כל הנצרך. הוא סיפר על אברך שהחליט בשנה שעברה שעל אף ריבוי הבקשות, יתמקד בדבר אחד מרכזי ויפעל אותו: הוצאת הטאבלט מביתו דבר שהוא נצרך לו מאוד לפרנסתו, אך הוא הכיר באיסור שבדבר ולא ידע כיצד לעשות זאת – ואכן זכה לפעול ישועה ולמצוא דרך להוציאו מן הבית.

ראש הישיבה הבהיר שאינו מדבר כלל על כלים ללא סינון שאינו חושד באיש בכך, אך הדגיש שאפילו עם סינון נדרשים רחמי שמים מרובים, שכן טרם נמצא סינון המונע את הליצנות והקריירות ליהדות המוחרת בכלים אלו, ויש להרבות בתפילה להינצל מהם.

לאחר ערבית התקיימה סעודה נעימה נוספת, והציבור הלך לנחם, קם בעלות השחר, וסדר היום חזר על עצמו בתפילות מרוממות מלאות התלהבות וחיות עילאית להמליך את הקב"ה ולבקש שנה מבורכת.

יום טוב שני

ביום שני זכינו לשמוע תקיעת שופר מראש הישיבה שליט"א. טרם התקיעות עורר ראש הישיבה לנצל את הרגעים המרוממים כראוי; שכן בשעת התקיעות מבלבלים את טענות השטן והוא אינו יכול לקטרג, ולכן זוהי שעת רצון גדולה לבקש מה' כל דבר ולהתפייס עמו. ראש הישיבה חזר והזהיר בחומרה רבה שלא לשנוא איש את רעהו, להתרחק ממחלוקת, ולאהוב זה את זה אף כשדעותיהם חלוקות. הוא חימם את הלבבות במילים חמות לכל מי שיש לו משקעים על זולתו, שזוהי שעת הכושר למחול ולפתוח דף חדש בחיים של שלום ושלווה עם כל בני ישראל.

לעניין הבקשה והתפילה, סיפר ראש הישיבה שכאשר רבינו ז"ל כבר חלה מאוד ונכנס אליו נכדו ישראליק, אמר לו הרבי: "ישראליק, בקש מה' שאהיה בריא". הילד השיב שהוא דורש תמורה לכך, והרבי נתן לו את שעונו הזהב. אז קרא ישראליק: "אבי שבשמים, תן שסבא יהיה בריא!" הנוכחים חייכו לנוכח תמימותו: "בשביל זה קיבלת שעון מזהב, רק לומר מילים פשוטות אלו?!" אך הרבי הגיב והוכיחם: "וכך בדיוק מבקשים מהקב"ה – איך אם לא כך?". ראש הישיבה סיים: כך פירושו של דבר "לבקש", לומר בשפה פשוטה את כל מה שצריך: "ריבוננו של עולם, אני צריך פרנסה; ריבוננו של עולם, אני צריך ילדים; ריבוננו של עולם, אני רוצה נחת מהילדים; ריבוננו של עולם, אני רוצה בריאות" – וכן הלאה.

לאחר התפילה התקיימה סעודה נעימה, שבה קמו בעלי מנגנים וחזנים לשורר ניגונים ונוסחאות לכבוד החג.

בשעה חמש וחצי יצא הציבור יחד לאמירת "תשליך", ולאחר מכן פרצו בריקוד של הודיה והלל לה'.

אחר הצהריים התפללו מנחה, ולאחר מכן נשא ראש הישיבה דרשה נוספת שבה עמד על גודל הזכות להיות אצל רבינו ז"ל בראש השנה, עד

כמה יש להודות ולהלל על צליחת המניעות, ושאינו להסתמך על רגשות מתחלפים בענייני יהדות – אלא לעשות את מה שצריך ואת רצון ה' בפועל. כך לקראת חג הסוכות הקרב, ישב בסוכה וליטול לולב ללא תלות ברגש כזה או אחר.

עוד הדגיש ראש הישיבה את החובה לקחת את רבינו לכלל ימות השנה ולא רק לראש השנה: ללמוד בספרי רבינו ותלמידיו, להתחזק בעצותיו ולהנחיל את דרכו לילדים. ראש הישיבה שיבח את מעלת מוסדות ברסלב באמריקה ובארץ ישראל, שבהם מחנכים את הילדים מגיל צעיר על ברכי רבינו ובעיקר לאור עצתו המרכזית – לשוחח עם ה' בשפה פשוטה, לשפוך את הלב ולבקש ממנו תמיד את כל הנצרך.

ראש הישיבה שב והרחיב בעניין שלום בית, המהווה את אחד מיסודותיה של היהדות. כאשר שוררים שלום ואווירה נעימה ושמחה בבית, הדעת צלולה לעבודת ה' כראוי. רבינו ז"ל הזהיר מאוד על כיבוד האישה והוקרתה – וזאת לא רק כאשר האישה מרצה את בעלה והכל מתנהל על מי מנוחות, אלא דווקא כאשר הדברים אינם מסודרים והאישה במצב רוח מתוח או כעוס. אז היא חוכמת השקט והסבלנות, ההקשבה, הדיבור הנעים, והבקשה מחדש להשלים ולהשרות את השכינה בבית.

אם אדם מרגיש שאינו נוח לו בביתו והוא מתעצבן מנוכחות משפחתו, אין זו אשמת אשתו אלא עליו לפרוש לצד, לבכות ולהתפלל לה'; לעשות תשובה על חטאיו, ולבקש להשרות נועם במעונו. שהרי הכל תלוי בבעל – הוא המנהיג והוא היכול והמחויב לשמח את ביתו.

בנקודה זו התרגש ראש הישיבה מאוד וממש זעק בכאב על תופעה שבה אנשים המשוועמים בביתם מזמינים לארוחות זוגות זרים וכדומה כדי למצוא הנאה. ראש הישיבה נאנח במרידות על זה, זה דבר חמור מאד הגם שנראה הדבר כעניין פעוט של שיחה ובילוי משותף, מדובר בדבר חמור ביותר רחמנא ליצולן, שאין מקומו בבית יהודי. אין זו הכנסת אורחים כלל. הכנסת אורחים כיום היא מתן טרמפ ליהודי או הסעתו למבוקשו, אך הכנסת אנשים זרים לבית שאינו מוקפד במאה אחוז צניעות וקדושה – חמורה היא.

העיקר היא התפילה – לבקש מה' שתשרה נעימות בבית, ולבקש על כל דבר. זהו נשקו של יהודי, והכל נתון בכוח הפה. לשאלת אדם ששאל על דברי ראש הישיבה התנודיים "לשוחח עם ה' כידי קרוב" שהרי עם חבר אפשר לשבת שעות, ואילו מול ה' נסתמים הפיות, והלה השיב שאינו יודע לדבר אפילו עם חבר בשל סגירותו הנפשית, הגיב ראש הישיבה: יש לבקש אף על כך! להתפלל לה' שייתן לו את היכולת לדבר עמו ולהתוודות לפניו. כי יהודי הזוכה לשוחח מדי יום כמה מילים עם בוראו ולספר לו את צפונות ליבו – הרי הוא אדם נושע.

אף על פי שמבקרים רבים ממקומות רחוקים ממתנינים כל השנה לפגוש את ראש הישיבה באומן לשם שיחה ושאלה, ולעתים עקב קוצר הזמן בראש השנה הדבר אינו מתאפשר – הרי שלפני הקב"ה לא נדרש תור, אין צורך בתיאום פגישה, ותמיד אפשר לפתוח את הפה, לדבר עמו ולהיוושע בכל טוב.

מוצאי החג

מיד עם צאת החג, לאחר ערבית והבדלה, מיהר הציבור לארוז ולצאת לדרך. כל אחד ביקש לחצות את הגבולות במהירות ולתפוס את טיסתו, אך טעמו של היום המרומם הוסיף ללוות את כולם בעצמותיהם, כדברי רבינו ז"ל:

"מי שהיה אצל לי בראש השנה יכול לשמוח כל השנה כולה!"

נספח					
ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15	מנחה וקבלת שבת	שחרית שב"ק	מנחה ושל"ס	שיעור דף היומי	חבורה
ערבית ימות החול 20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	19:30	---
שחרית ימות החול 9:00	30 דק' לאחר זמן הדה"נ	9:00 ברכות	30 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות	---	---
20 דק' לפני השקיעה	15 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	20:15	---
10 דק' אחרי השקיעה	10 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לאחר זמן הדלקת הנרות	20:30	יום רביעי בשעה 21:30
10 דק' לפני השקיעה	10 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	30 דק' לפני השקיעה	20:30	הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה
10 דק' לפני השקיעה	10 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	20 דק' לפני השקיעה	---	---
10 דק' לפני השקיעה	30 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	30 דק' לפני השקיעה	21:30	יום רביעי בשעה 21:30
5 דק' לפני השקיעה	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	30 דק' לפני השקיעה	---	חבורה מוצאי שבת בשעה 22:30
10 דק' לפני השקיעה	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	מנחה מעריב ימי חול בזמן	21:15	שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69

ארה"ב | 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה | 03303502361 | קנדה 323-500-3462 | בלגיה 323-500-3462
לבקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד 079.70.400.66

ארה"ב | 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה | 03303502361 | קנדה 323-500-8080 | בלגיה 323-500-3461
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799